

se saluti q̄ platā a deo cōpbat̄: exempla de ioseph
et mileph et ceteris exploratoribus 8. Finudes et tur
pia lucra deitōs marie dederere: et ones honestatem
dauid et nabuthe imitari debē. 9. Vicia vitiis oblit
terari et p̄fidis etiā et finuduletis fidē oportē cus
todiri: qd̄ ioseph gabaonitis itimatur exhibuisse. 10.
Avaros et finuduletos iterdū cupitis finudari: sep
at apud deū malivolērie reatu notios teneri. Fabu
la de quodā sircusano. et p̄adigma dorch ydumeo.
et amara menoso. 11. De mīlo temerari iustitiet̄.
p̄adigma de hēode et repte: et qd̄ filia sp̄ote sua
die oditi iucisa fidē illoz p̄rellat p̄itigoreoz q̄ se
vades iure dederūt. 12. Cūti p̄uili iudith honesta
tis ituitu subierit. 13. Cūti semp honestate segitū
utilitatis: qd̄ licet apud hoies aliter sepe ofige uide
atur: ap̄ deū tñ p̄petuo ita esse cōpbat̄: ad exēpli
ductis i mediū helyzeo iohāne bap̄. durabo q̄re
rū et roanoz et susana moise et ingubel filis i
inbel q̄ iminēte captitate igne potius sacrifici q̄
thezauros abscondere uoluerūt: et de his q̄ vxore
leuite ab habitatoribz gubaa shipro enecta bello st
ulti: leprosis q̄ qui nutu dīno fugato de obsidione
samarie exiitū s̄roz. fuga eoz p̄on in ciuitate i
dicare q̄ i p̄tis maibe detenerūt. 14. Laus honest
atis magnitudine hester et fidē ionathe omēditur
et abymelet̄. 15. De moderamine ciuitie oseruade. 16.

Incipit liber tertius b̄ti Ambrosii ep̄i de of.
qd̄ s̄i et inquiete mīri et maria opent. Ca. 1.

Duid p̄phā docuit nos tñq̄ in ampla domo
debulare in corde n̄s. et cōuersari n̄i co
n̄ bono cōtubnali ut ip̄e sibi dicit et loq̄
retur: s̄cū ut ē illud: dūi custodia vias meas.
Solomon q̄ filius d̄ dicit Vibe aqua de tuis uasis:
et de puteoz tuoz fontibz: hoc est. tuo consilio ute

Aqua em̄ alta cōsiliū in corde viri. Nemo igit ali
 eno p̄reps sit tibi: fons aq̄tue sit tibi p̄rius: et
 iocūdate cū v̄ore q̄ est tibi a iuuetute. Seruus autē
 et pullo ḡnariū cōfabulentur tenū. Nō ergo p̄rius
 sapio sciuit solus nō esse cū solus esset: nec minus
 onosus cū onosus esset. Sciuit q̄m n̄m moyses qui
 cū taret clābat. cū onosus staret p̄habatur: n̄ solū
 p̄habatur: s̄ enā de hostibus quos nō cōtingeat tū
 iuphabat. Adeo onosus: ut manus e⁹ alij sustineret:
 nec minus q̄ ceteri nō onosus: q̄ onosus manibus ex
 pugnat hostē quē nō poterāt vinire q̄ dimittabāt.
 Ergo moyses et in silē loq̄batur: et in onō opaba
 tur. Cū at maiora negotia: q̄ huius onā: Et q̄dāgin
 ta diebus p̄otus i mote totū legē cōplexus ē: et in
 illa solitudine q̄ cū eo loq̄retur nō defuit. Vñ et dō
 aut Audia quid loq̄tur i me deus. Et q̄to plus ē si cū
 aq̄uo de⁹ loq̄tur q̄ ipe senī. Cūstant apli et vmbra
 illoz cūmbat i firmos. Tangebatur vestimenta eoz: et
 famis deferēbatur. Sermone locutus ē helms et ste
 tit pluuia: nec cecidit. Si firmi tribus am̄s et me
 sibus ser. Tēz locutus ē et v̄dia fūme nō defecit:
 et vas olei toto famis tpe diutne nō est exinanitu.
 Et qm̄ plerisq̄ delectant bellia qd ē p̄stant: et
 citus magni latentis. an solis meritis cōferisse plū.
 Sedebat helyzeus i vno loco. et rex syrie magnā bel
 li mole inferebat p̄lo patz. diuisis q̄ cōsilioz arei
 nauit finudibz et cūmūeire iudis moliebat: sed
 oēs eius apparitū p̄ha dephendebat: et vigore me
 tis p̄ ḡna de vbiq̄ plens cogitationes hostiū suis
 am̄ciabat: et monebat qbus auerēt long. Cū ubi te
 gi syrie manifestū est: misso exercitu clausit p̄phetā
 Orauit helyzeus et oēs illos cōtate p̄nū sent: et ap
 tiuos itūe i samaria q̄ venem̄ obside eū. Cōferm
 h̄ onū n̄ alioz onō. Alij em̄ req̄stendi causa abducē

anim a negotiis solet: ut a fouetu retu q; homin sub
trahere sese et aut rursus petere tenet. nuptie agrotu
solitudines: aut ita vrbē vacie animo. indulgere qe
ti et tranquillitati. Helpeus aut a in solitudine iordane
tristitia suo ut ps defluat postior diuidit. Superior aut
i fonte inurrit: aut i amelo resoluta generandi
difficultate iopinata steile cotreptioe feriant. a
fuscatat mortuos: a aboz tepat amantudines et fa
at farime admixtioe dulcesce. aut de re panbo distri
butis reliqas colligit plebe saturata: aut ferru se
cuis graffu et i fluuii iordanis meritu p fudo mis
so i aquas ligno facit supnature. a emuunt leprosu:
aut iunitate ymbribus. a fame mutant feriditate
En ergo iustu solus e. qui ni deo semp e En soli
tarius est. qui nuq sepatur a x.°. Cis nob sepatit
igt a dilectione xpi. Confido q; neq mors neq vitu
neq agelus En aut feriat a negotio: q nuq se
riatur a merito quo consumat negotiu. Quibz at
longi iustitibit: cui toto mudo diuinitu possessio
e. Ena estione definitur: q nuq opione dephē
ditur. Etem qsi ignoratur: cognosatur: qsi moti
tur et ere viuit. qsi tibi et semp letior: ut egenus et
largus. ut q nichil habeat et possideat oia. Nichil
em exptat vni iustu: nisi qd iustus et honestu est
Et ido si alii videatur paup sibi diues e: qui no eoz
que indum s eoz q eterna st. cristiane renetur.
Ed honestu et utile apud xpianos vnu st. Ca. 2^m
Et qm de duobz supius locis diximo. i qbus
honestu illud et utile tractauim. sequitur vtz
honestate et utilitate inter se opare debeamo. et que
qd sit sequedu. Sicut em sup tractauimo vtz honestu
illud an turpe est: et scdo loco vtz utile an inutile:
sili hoc loco vtz honestu sit an utile no nlli require
du putat. Nos at monem: ne h inter se velut

repugnātia idcirco videam. q̄ iā sup̄ vni esse oste-
 dimo: ne honestū esse posse nisi qd̄ utile nec utile
 nisi qd̄ honestū: q̄ nō sequi sapias miris apud quā
 utilitas peruenire istius comoditatis plures habetur:
 s̄ sapiam q̄ ex deo est. apud quā ea que in hoc sēlo
 magna estimantur p̄ detrimento habetur. **H** ē em̄
 author thoma qd̄ p̄fctm̄ & absolutū est officiu. a ve-
 ro v̄tutis fonte p̄fctū sitū. Cui scdm̄ ē commune offi-
 ciū: qd̄ ip̄o sermone significat nō esse ardue v̄tutē
 ac singularem: qd̄ p̄ pluribz esse commune. Itā tū
 penne cōpendia capite faciliare multis elegantiori
 cōuiuio & suauioribz delatū cōuiuio usitatū ē. reu-
 nare at̄: cōtinēte esse paucorū ē. & aliam cupidū nō
 esse iurū est: cōtin aut̄ detrahē uelle aliei & nō esse
 cōtentū suo. nā in hoc plerisq̄ q̄ sortū ē. Alia igit̄
 p̄ma: alia media officina. p̄ma tū paup̄is: media
 tū pluribz. Deniq̄ i hisdem v̄bis discretio ē. **H**ic
 aliter em̄ bonū deū dicim̄ alī hōiem: alī iustū
 deū appellam̄ alī hōiem. **S**ic & sapietē deū alī
 dicim̄ alī hōiem. **E**d̄ & in eua. **D**icim̄. Estote ergo
 & uos p̄fcti: sicut p̄r v̄r qui in celis est. p̄fctus ē. **I**am
 paulū lego p̄fctm̄ & nō p̄fctm̄. Itā tū dixiss̄ nō qd̄ iā
 accep̄er̄ aut iā p̄fctus sim. sequor̄ aut̄ si cōphēd̄:
 statim sbierit. **C**uiusq̄ ergo p̄fcti sum̄ duplex
 em̄ forma ē p̄fctio: alia medios alia plenos nu-
 meros habens: alia hic alia ibi. alia s̄m̄ hōis possi-
 bilitatē alia scdm̄ p̄fctōne futuri. **D**eus at̄ iusto p̄-
 oia: sapiens s̄i oia: p̄fctus in oibz est. **I**nter
 ip̄os quoq̄ hōies distācia ē. **A**lī daniel sapiēs
 de quo dcm̄ ē. **C**uius daniel sapiētor. **A**lī alī sapiēs.
Alī salomō: qui repletus est sup̄ oēm sapiāz aliq̄
 tū: et sup̄ oēs sapiētes egipti. **A**liud ē ei cōter sape:
 aliud sape p̄fctē. **C**ui cōter sapit p̄ tribz sapit: pro
 se sapit ut aliei detrahāt aliquid & sibi adiungat. **C**ui
 p̄fctē sapit nescit sua spectare cōmoda: sed ad id

qd eternu est qd' decor atq' honestu toto affectu in
tendit: qrens non qd' sibi utile s' qd' oibus Itaq' her
sit formula. ut int' illa duo honestu atq' utile errare
neqamo. eo qd' iustus nichil alteri detrahendu putat:
net' alteris incomodo suu comodū augē uelit. Hic for
mā p'parabit aplius dices oia luent s' nō oia expedi
ūt: oia luent s' nō oia edificant. Nemo qd' suu ē qrit
s' qd' alteris: h' ē neo comodū suu qrit s' alteris neo
hōrem suu qrit: s' alteris. Vñ r alibi dicit. Alter alte
ri existimet supioze sibi: nō que sua s' singuli co
quates s' q' alioz. Nemo sua grā qrit: neo sua lau
de s' alteris. Et d' eudent eā in adubis declaratu adu
mo: dūte sū p' salomone spū fili si sapiens fueris
tibi sapiens eris r prums: si aut' malo euaseris so
lus laurics mila. Sapiens em alijs cōsultit sicut ius
tus: qñ qdem cōsors sui ē vtriusq' forma vtiutis. **De**
Siquis **calupnia reprimenda r beneficētia**
ignitū vult placē auctis exhibenda. Ca. 11. ter.
oibus: p' oia qrit nō qd' sibi utile. s' qd' multis:
sicut qrebat r paulo. H' ē em q' fort' xpo: alienū
nō qre: nichil alteri detrahē ut acqrit sibi. Cristu em
dñs cū esset i forma dei emāuit se ut formā suscep
hōis: quā opm suor lōmpletiēt vtiutibz. Tu gō ex
polias: quā r' iduit. Tu exuis: quā r' vestiuit.
H' em agis qñ alteris detmēto tua comodā augeri
expetis. Considera o hō vnde nomē supseris: ab hu
mo utaq' q' nichil auq' cepit s' oia lauit' oibz: et
diuissos in usū omī aiūmāciū fructū misit. Unde appel
lata huāntas spēnalis r domesticā vñ hōis: q' forte
adiuuat. Ipā te dōreat tui corpis forma. mēbroz q' u
sūb. Itaq' mēbz tuū alteri mēbz sibi officia vēdiūt:
Aut oculus officii oris a' ocli officii q' sibi vēdiūt: a'
manū pedū mīsteriū. a' pēs manū. Cinētiā pā manū
certea ac sinistā dīspitā habent officia plēnq: ut si
vñ cōmutes vtriusq' adūsus naturā sit. Busq' totū

totū hoīez eruas q̄ mebroz tuoz mīsteia oītas: si
 aut de sinistā ribū suggeris. q̄ de dextēa fugatis mī-
 teris sinistre: ut reliq̄as riboz abluas nisi forte possit
 necessitas **F**inge hanc & de oculis vīte ut possit deha-
 bere sensu capiti auditi auribus mēti cogitantes. oīdū
 naribz. ori sapore & sibi cōferant. **V**ione oēz statū dissol-
 uet nature: **V**n pulchre apls ait **E**i totū corp⁹ oculis:
 ubi auditus: **E**i totū auditus: ubi oīdū **O**es q̄ vnu
 corpus sum⁹ & diuisa mēbra: s̄ oīa corpi necessaria:
 quēnā ip̄a q̄ videtur firmiora mēbra esse multo magis
 nōia s̄. et maiore plerūq̄ tūedi se requirūt sollicitū
 dñe. et si qd̄ dolet vnu mēbz cōpāuitur ei oīa mēbra:
 et sic nō p̄t mēbz mēbro dñe nō es in necessariū. **V**n
 q̄ que est ut detrahāms aliquid ei cui nos opati optz:
 et cui debemus oīa mīsteriū ei fraude & noīe simo
Hec utiq̄ lex nature ē. q̄ nos ad oēz stringit huānitāte:
 ut alter alteri tāq̄ vnu p̄tis corpi iure deſeāms nō
 detrahendū putēms q̄quā: cū cont̄ nature legē sit
 nō uiuare **E**cce em̄ nascim⁹ ut oīa mēbra mēbris
 & alteri alteri adheāt: et obsequiātur sibi mutuo mī-
 terio **E**d̄ si vnu deſit officio suo: ipediātur cetera **E**d̄
 si eruat ordinē manu: nō opibz sui usū negauit: **E**i pe-
 de vulneret: quātoz sibi actui q̄fcm̄ iūdet: **E**t q̄to
 gū⁹ ē totū hoīez q̄ vnu mēbz detrahī: q̄am si i vno
 mēbro totū corp⁹ uiolatur: vtiq̄ i vno hoīe toto ton⁹
 huānitatis soluitur **V**iolatur nā q̄m̄s huāni & iſte
 em̄ie cōgregatio: q̄ i vnu cōnerū corp⁹ atq̄ q̄partū
 vnitāte fidei & caritatē assurgit **C**rist⁹ q̄ dñs q̄ pro
 vniūſis mortu⁹ ē: mercede sanguis sui euacuātū
 olebit **Q**uid enā ip̄a lex dñi hanc formā tenēdi edo-
 cet. ut nichil alteri detrahās tui cōmodi seruādi grāa
 cū dicit: nō trāsferēs fros quos statuerūt potest
 tui: cū iutilū errāte frīb tui rednēdū p̄cepit. cū
 fūe mori iubz: cū uetat merrenariū debita mēde
 fraudari. cū penuria sine vsuris reddēda censuit:

Subuenire enim non habet humanitatis est: duritie aut plus
extorquere quam dederis. Item si ideo auxilio tuo eguit quod non
habuit unde de suo reddet: nonne ipsum est ut si humanitatis
solatione amplius ab eo possit quod non habebat unde mihi sol
ueret. Absolutus inquam alteri debitor ut redempnes est: et hac
humanitate vovis. ubi est iustitiae autio. Hoc prestamus a
teris aiantibus: quod alia manum gratia conferre aliquid nesci
ut fere aut eripunt: homines tribuunt. Vnde per aut iustum mi
setur et tribuet. Sunt tamen quibus et fere conferunt. Etiam col
lanoe Tobole sua nutriunt: et aues cibo suo pullos san
ant suos. Huius aut soli tribui est ut oes super suos pascat.
Debet istud ipso ne iure. Et si non licet non dicitur: quo de
trahere licet. Nec ipse leges nos docet: quod est quod determinata sit
alicui in iniuria persone a rei ipsius cumulo restitui iubet:
quo fuit a detrahendo a pena detrahat a multa innocent
pone in quod aequis possit a pena non habere aut iuste il
lud: nunquid dignum est ut alicui alteri detrahatur. Serui
le hoc iurum et familiare vltis odium: adeo contra naturam
ut iopia ingris hoc extorqueat iudea: quod natura suade.
Seruorum in omnia fuit: diuitum rapine publice. Et
at tamen contra naturam quod violare alteri tui commodi causa:
nisi quod oculo erubescit sibi dantis molestias. Suspiciendi la
bore natus affectus persuadeat. Et gloriu vniuus ducit:
si pavidus propter quod vniuus tranquillitate multum si
bi vniuusque arbitrio. Item eridia patre repulisse quod
propter pavidum: postquam esse existimet quod opera sua pa
trine pendet: quod si in uno posuit tranquillam vitam voluptu
tu copus fuitus esset. **Ad nunc lucra non sunt quod**
Hinc colligitur: quod homo qui per **alienis incommodis**
non possit alteri. Et si non noceat naturam violat: neque tamen
esse commodi quod ex eo sibi anteant. Cuius est per quod quod
teioris vulnus ostendit. Quod seueri iudicium quod domesticum quo
vniuusque sibi est reus. Sequitur ipse arguit quod iniuria fieri idig
ne fecerit. Et non modiciter scriptum redempnat.

dices **E**x ore stultorum baculus otuelic **S**tulticie igitur cōdēp
 natur: q̄ otuelia facit **N**ōne hoc magis fugiendū: q̄m
 mors: q̄m dispendiū q̄ iopia q̄ exiliū q̄ debilitatis dolor:
 Quis enī viciū corporis a p̄mōm dāpnū nō leuī dūnt
 viciū aī et cristiānomis dispendio: **L**iquet igitur id expe
 tendū et tenendū oībus: qd̄ eadē singlōz sit utilitas
 que sit vniūsoz: nichil q̄ iudicandū utile nisi qd̄ i cōmu
 ne p̄sit **Q**uō em̄ p̄t vni p̄desse: qd̄ oībus noceat **A**n
 certe nō uidetur q̄ iūtilis est oībus sibi utile esse posse
Etē si vna lex nature oībus: vna vtiq̄ utilitas vni
 iūsoz **A**d cōsulendū utiq̄ oībus nature lege ostendim̄
Nō est ergo eius qui cōsultū uelit alteri scdm̄ naturā:
 nocē ei aduersus legē nature **E**tē si hū q̄ m̄ studio ē
 rūt ita feruntur p̄ceptis i formam atq̄ statū ut vniūsa
 q̄ celestite nō finide cōtendit: cursu q̄ q̄tū p̄t ad vic
 toriā p̄peret. sup̄latāre aut̄ alteri aut̄ deire nō ausus ē:
 q̄tomagis in hoc cursu vite is̄ sine fraude alteri et
 cōsūp̄tione q̄rendi nobis victoria ē **E**uerūt aliq̄ si sa
 piens in naufragio positus i p̄p̄eti naufrango tabulā
 extorq̄re possit. vltz̄ debeat: **A**nbi q̄dem i si p̄stabilis
 cōmuni uideat̄ usui sapietē de naufrango q̄ i p̄p̄ete
 euadē: tamē nō uidetur q̄ vni xp̄iano i iustū i sapiēs
 q̄re sibi uitā aliena morte debeat: utpote qui enā si
 latrone armatū iudat ferietē referre nō possit. nedū
 salutē defendit pietate cōtinet **D**e quo i euāgelij li
 bris apta et euadens sentētia ē **P**etōde gladiū tuū:
 oīs ei qui i gladio p̄uissent gladio ferietur **E**t latro
 detestabilior: q̄ p̄secutor q̄ ueneat ut x̄m̄ occidet: **S**i
 noluit se x̄ps p̄secutorz defendi uolnere: q̄ uoluit suo
 vulnē oēs sanare **C**ur ei se ponore alteri iudicet: cū
 vni sit xp̄iani p̄ferre sibi alteri. nichil sibi arrogācie
 nullū sibi hōrem assumē nō veditācie menti sui p̄m̄:
 demq̄ aut̄ nō tūm̄ tolerācie potius i cōmodū: q̄ alienū
 cōmodū diuixē assuescas: **Q**uid tū adūsus naturā q̄
 nō esse cōtentū eo qd̄ habeas: aliena q̄re abire turpit:
Nā si honestas scdm̄ naturā: oīa em̄ deo facit ualde

bona: turpitudine utiq; contraria ē. Nō p̄t ergo et hōestia
ti cōuenire: turpitudinē: cū her inter se disarta natiue
lege sint. **Et nichil expectedu sit a sapiētib; si hōestū**
Ed iā ut etiā in hoc libro ponamus fastigiu. **Ca. 1.**
Si quo uelut i fine disputationis nre dirigamus
sententiā: ut nichil expectendu sit nisi q̄ hōestū. **Nich.**
agit sapiens nisi qd̄ sinceritate sine fraude sit: neq;
q̄q; facit i quo se amne q̄q; obliget. etiā si late pos
sit. Sibi em ē reus p̄usq; ceteris: nec tā pudēda apud
eū publicā q̄ osia est. **Ed** nō fictis fabulis ut plū
disputat: s̄ uerissimis uistorū uirorū exēplis dīre pos
sumus. **Ed** igit̄ ego simulabo fire hyati q̄ magis q̄
buscā dissiluerit soluta p̄ribus i que de fēdisse fer
tur giges. atq; fabulosū illū equū enēū offendisse ut
a platone iducitur: q̄ in lateibus suis fores hiet quas
ibi aperuit atadūisse anulu aureū i digito mortui
hōis cuius illuc erāme corp̄ iacet: aurig; auiaz sustu
lisse anulu. **Ed** cū ad pastores se recepiss̄ regios de q̄
ipe nūo foret: casu quodā q̄ palca eius anuli ad pal
mā gūterat. ipe oēs uidebat atq; a nullo uidebatur.
Dem̄ cū in locū suū iuoniss̄ anulu: uidebat ab oib;
Eius tollens factū miranuli p̄ anuli oportunitate regi
ne stupro potius necē regi intulit: ceteris q̄ itereptis
quos necados putauerunt ne sibi i pedimētū foret hodie
regniū adeptus est. **Ed** iqt̄ hūc anulu sapiētū: ut bñ
fino ei possit late cū deliquit. **Ed** em̄ nūo fugiet p̄m
rū otargū: q̄ si nō possit late. **Ed** em̄ latebra sapiētū
spēs i punitatis: s̄ motētia ē. Demq; lex nō iusto est
i p̄ita s̄ iusto: q̄ iustus lege h̄z mētis sue. et equit̄s
ar iusticie sue noēmā: ideo q̄ nō terrore pene renouat
a culpa. s̄ hōestatis regūla. **Ed** ergo ut ad p̄itū rede
amus: nō fabulosa q̄ ueris s̄ uerā q̄ fabulosis exēpla
p̄ferimus. **Ed** aud ei michi opus ē finge hyati fire. equū
enēū anuluq; aureū in digito defūcti repta: cui a
nuli tāta sit vis ut q̄ arbitrio suo quicq; sit idutis

anulū apparent cū uelit cū aut nolit cōspertui se
 pñā sibi habet ut pñs nō possit uideri. Repe eo fedit
 istud utz sapiens enā si isto utatur anulū quo possit
 pñā flagitia celare z rēgnū assequi nolit ut pñā
 z gñū dūat sceleris otagni penarū doloribz. an spe re
 to ipñitatis utatur ad pñtendū scelus. Eid īq m opōe
 figmēto anulū. cū possim dīe ex rebus gestis qd vñ
 sapiēs cū sibi i pñe nō solū latēdū s enā rēgnādū vide
 rit si pñm admittet. cōtra aut pñulū salutis retineret
 si declināet. flagitia celare z rēgnū assequi pñulū salu
 tis ut uamēt flagitio qd flagitiū quo sibi rēgnū paret.
 Deiq dauid cū fugēt a facie regis saul. qd cū rer cū h
 bus milibz uiroz eloz ad īferendū nēre i deserto qret.
 īgñus in castra regis cū dormiente offendit nō solū ille
 nō pñssit. s enā pñterit ne ab alio q simul īgressus fuerat
 pñmeretur. tā cū dīet ei ab isar. cōclusit hodie dñs iūm
 cū tui i manibz tuis. et nūc omīa ei. respondit. tōn
 cōsumas illū. qm quis uāet manu suā i xpm dñi. et pu
 rus ēit. Et addidit. Quāt dñs q msi dñs pñsserit illū aut
 msi hōc illū uenerit ut moriatur. uel i pugna descendit
 z appona m. nō sit a dñō nēc manu meā i r. dñi itaqz
 nō pñssit nēc ei. s solā lanceā que ēat ad caput eius
 z lēthēila tulit aq dormietibz cūctis egñus castris īf
 iuit i manū mōtis. et coargue cepit sūpatores regnos.
 et papue pñpē milite abner. qd nēqz fidē adhibet
 custodia regi z dñō suo. Demq monstrauit ubi ēss lancea
 regis. uel lēthēila aq que ēat ad caput eius. Et appel
 latus a rege lanceā reddidit. Et dñs īqz restituit vñ
 nūq iusticias suas z fidē suā. sicut tñdidit te hodie i
 mano meas dñi. z nolui iūre manu meā i xpm dñi. Et
 cū hoc dīet timebat tñ īfidias eius. et fugit sedē ex
 illo mūtās. Ter tñ salute pñtulit īmorene. cū iā sedō
 facultate sibi tributa regis nēcadi. noluisse uti occasiōis
 bñficio. q et securitate salutis metueret et rēgnū offe
 bat eruli. Vbi opus fuit iohām gigeo anulū. Cū si

taquiss: nō ess orisus ab hēode prestāe h̄ ibi potuit
siletiū suū: ut et uidetur: 2 nō omīdetur. Sz q nō solū
petiē se ppter salutis defensione passus nō est. s ne
alienū qdē pām ferre at ppeti potuit: idē i se nens
musa exortauit. Certe hoc negare nō pnt potuisse fi
ei ut taret: q de illo gige negant potuisse fieri ut a
nuli bnficio abscondetur. Sz fabula et si vīm nō hz ve
ritatis. hāc tū rationē hz ut si possit relae se vū iustus
tamē i pām declinet q relae nō possit: nec psona su
a idutis amulū s uita sua idutis xpm abscondat: si
apliū aut q viti vā abscondita ē cū xpo m deo. nō
gō hūc fulgē qnt: nō sibi artoget: nō se iactet. nō
lebat se xpus hūc cognosci: nolebat p dīcīe i eua nōmē
suū cū i terris vsaretur. Venit ut latet sēlo. Et nō
gō sēli mōd abscondamō viti mām xpi exemplo: su
gram iactāā: p dīcī nō expetamō. melius ē hūc esse
i hūilitate: ibi i glā. Cū xpus iqt apparuerit: tū et tōs
apparebitis tū illo m glā. **¶ tpe famis s̄uemo dū**
Non vniat igitur honestate e indigentibz. 6^m
¶ vtilitatis: s honestas vtilitate. hāc duo vtilitate
q estriatur: s vultū opione exortifectur auaritia: mo
riatur gupia. Crūs i negonacione se inisse negat:
q pūoz captāe inemēta nō simplicitatis s vsuā ē
et aliū aut captās pūa frumēti: maledicti i plebe
ē Definita ē sentētia: nichil disputāoi relinquens
Quale cotrouersiarū gens solet dūdi esse. cū aliū
agat agriculturū laudabile apud oēs habet fructus
terre simplices esse: plus q seiauerit cū pbariore fore
vbiore redditus idustrie nō fraudū: negligētia mīg
z inuā ruris iūlti rephēde solē. Anuū iqt studio
suis uberi seiaui. diligētiū excolui bonos collogi p
uētis. tollatis reddidi. seiaui fideli: pūde mstodi
ui: nūc i tpe famis s̄uemo esurientibz. vēdo frumē
tū nō alienū s mēi: nō plūis q retēi. ymo etiā mōi

pno ciuid hac fraudis est. ni multi possent pidiari
 si no haberent qd emerent: tu idustria iacemenu vot
 tu diligena dephenditur: ta fortasse dunt: ioseph
 frumeta habundancia collegit: i mitate vedidit: tu ca
 no aquis emie copellitur: tu vis adhibetur eptori: cibo
 defertur: emedi copia: nulli irrogatur iura: uis igit
 qthi aulys fert igemiu disputatio erigit aliud dicens.
 bona qdem agricultum q fructu mistant oibus: q simpli
 idustria accumulatur fructu feriditate: nichil soli nichil i
 terferens fraudis demp si qd vici fuerit plus dispendii
 est: q si bene aquis seiauerit melius metet: si smeru
 tritu ginnu seiauerit: puriore ac sinceru messem colliget
 ferida terra multiplicatu iddit qd anteperit: fidelis ager
 fenecatos solet restituere puctus: de redditibus igit vbe
 nis glebe exptare debes tui mte laboris: de fertilitate
 pinguis soli iustis spere spondia: Cur ad fraude conuer
 tis natie idustria: Cur iudes usibus homi publicos par
 tus: Cur ppls minuis habundancia: Cur affectis iopia:
 Cur opturi fatis a paupibz sterilitate: Cur em no sem
 ant feriditate: Te auctionate pnu r cecente frumetu
 optant potius nichil nasci: q te de fame publica negoti
 ai: Ambis frumetoz idigencia alimetozi penuria vbe
 nis soli ptus igemissas flet publica fertilitate: horrea ple
 na frugū deplorans. explorans qn sterilior puctu sit. qn
 exilior ptus votis tuis gaudeb airisisse maledictu: ut au
 q nichil nasceretur: tui messe tua venisse letatis: tui f de
 omni miseria cogeris opes: q et hac idustria votis hac
 diligena noias q calliditate usura e. q astucia fraudis
 e: et h tu remediū votis qd cometu neque e latrimu
 hoc an fen appellat: Captiuu tū latronum tpa: qbus in
 vstra homi dunt isidiator obrepas: Augetur pnu tūq
 sorte stimulatū fenoris: pnu quo aceriatur anpis: i
 bi cecite frugis multiplicatur usura: tu frumetu q fenec
 tor oculans qū veditor auctionis: Ciuid ipremis nile o
 bus q maior futura sit fames: q nichil frugū supsit qsi
 ifendior ano seqtur: Auctu tui capnu publicu e ioseph

scis oibz apuit horrea: nō clausit n̄ p̄na amptuit ano-
ne: si p̄bene subsidii collomuit: nichil sibi acq̄siuit: sed
quodmodū fames etiā i postez vincetur: p̄uicia ordinacōe
disposuit. Legistis quodmodū hūc frumētū p̄ij ampta-
tore exponat i eua dñs dñs tñs possessio diuitis fructu
attulit: et ille q̄ egens dicebat quid faciā nō habeo quo
congregē. destrua horrea mē z maiora faciā: nū scire nō
possit vñ sequeti nocte anima sua ab eodē reperetur.
Nesciebat quid faceret: q̄ ei alimētū deessent. Verebat a
biguo: nō apprebāt horrea anona: et ille se egē aed-
bat. Recte i q̄ Salomō. qui totū frumētū relinquet i
nationibz nō hēdibz: qm̄ auaricie emolimentū ad suarē
iū iura nō puenit. et nō legitime acq̄ritur: q̄ vñ q̄
buscū ita extraneis diuitibz dissipatur. Et addidit. Cap-
tū anona maledictū i plebe est: bndictio at i capite ei
q̄ p̄cipat. Vides at qd̄ largitore frumētū esse debeat
nō p̄ij amptatore: nō ē igitur ista utilitas: i q̄ plus
honestati q̄ utilitati adiungitur. **Ex p̄gimi tpe fuis**
Sed et illi q̄ p̄gimos vrbe nō sūt emēdi. Ea. Am.
phibent neq̄q̄ p̄bendi expelle eo tpe quo iuuac
deberent: separe a cōmerciis cōmunes p̄cetes fūtos
oibz p̄tus negatē. ita iā cōfōria vūedi auerrūne:
nū q̄bus fuerit cōmūia iūa nū hīs nolle i tpe necessi-
tatis subsidia p̄tū. Fere nō expellūt feras: et hō exlu-
dit hōiem. Fere ar bestie cōmūne putāt oibz victū que-
terit mīstāt. Ille etiā cōfōrie generis sui adiūat:
hō i p̄tūat q̄ nichil a se alienū debz nēde q̄q̄ hūam
ē. Quāto illi rectius q̄ nū iā p̄ressisset etate p̄ueta et
fame toleraret ciuitas. atq̄ ut i talibz solet peterent
vulgo ut p̄gimi vrbe phiberetur: p̄fecture vltane
nūa ceteris maiore sustinet cōuocauit hōratos et lo-
cupletiores viros: popossit ut i mediū cōsuleret. dñs
tā iūuāū esse p̄gimos etiā q̄ hōiem ex hōie erui. qui
alū morietū negaret. Canes ante mēsam ip̄astos esse
nō patimr: hōie extrudimr. Et nūtile quoq̄ tot

plures mundo perire: quos dura offerat labes. **E**ntos urbe
 sue perire qui tolerent aduicem esse: uel in confectis
 subsidis. uel in celebratis comertis. **N**emine fame aliena
 iuuare pthae ut plurimum die posse. non iopia repellere: si
 mo tot multo: ibus extinctis tot agricolis occidentibus omnia
 i perpetui subsidia. **H**os igitur excludimus qui uirtu nobis
 re consueuerit: hos nolumus. **I**pe necessitatis pascere q nos
 oi etate pauperum. **E**uanta si que ab ipsis nobis si nro tpe
 ministratur: **N**o in solo pane uiuit ho. **N**ra illis facilia. ple
 riq etia nri putes si. **R**eddamus qd accepimus: si veremur
 ne cumulem iopia. **P**rimu omni misericordia no destituit
 si adiuuatur: deinde subsidia anone q huius ipse etia si colla
 tione redimatur. **R**epare autem. **S**icut huius deficietibus no alij
 nobis redimendi cultores videtur. **E**nto vilis e pascere q eme
 cultore. **U**bi etia repares: **U**bi iuenias q reformes: **A**d
 de si iuenias qd ignari: et aliam usus nro possis substituere
 no cultui. **E**uod plura collato autem coacta frumeta si:
 ita n' habundantia urbis minuit. **P**egrimis aliamia sbi
 ministratur. **E**ntis hominamomis apud deum fuit scissio sem.
 qte apud hoies glorie. **H**ic magnus vere pharus: q vere
 potuit ipatori dire demonstrans tota pume plures. **H**os tibi
 reseruauit: huius uiuit bnficio tui denatus: hos tua cura ab
 stulit morti. **E**nto h' utili q hoc q prie rome frum e eier
 tos esse urbe aplissima q iam plurima illic etate in segetibus
 flentes cu filiis abisse: quibus uelut ciuibz amoliedu exiliu
 deploraret. **I**nterruptis coplurim necessitudines diuertas
 affinitates: **E**t certe auiseat am feuditatis: iuentio urbis
 sola egebat frumeto. **P**otuisse uiuari si peretur ab italibus
 frumetu quoz filij expellebant. **F**acili h' turpa: excludere
 q alienu: et erige quasi suu. **E**uod illi eiis: q de suo pascit:
Eid illi eiis: q te pascit. **S**erui retines: fructus parces:
 frumetu suscipis: nec affem ipantis. **V**irtu extorques: nec
 repedis gram. **E**u deforme hoc: q inutile. **E**uod ei pt utile
 esse qd no daret. **E**ntis copatorz subsidis dudum roma frui
 data est. **P**otuit et illos no amitte et euade fame: expatis
 ventoz oportunis flantibus et sperantaz comeatu nauum.

Cum vero id superius honestum atque utile. Sed et in honestum atque de
corum quod collatione longipletum iuniae egeret. in ista ne victi
esurientibus. nulli tibi de fore. Sed tamen utile quod multos ag
ri reseruae. non iteire plebe iustitiam. Sed honestum
et utile. et quod utile honestum. et ista quod utile. idcirco quod at
idcirco id ena utile. **Ex honestate saluti pferre a deo non**

Quando maiores in seruiuo erie potuissent. **pbatur.**
nisi id non solum turpe sed ena utile credidissent regi.
seruire egyptiorum. **Thub** quod et aleph missi ad exploranda
terra ubi rem quae fin. et a seruitutinis inhabitari gentibus nu
nauerunt. Tunc de belli plus infanti. venisabat terre eo
possessione. Suadebat missi exploratores. his et aleph fin
esse utile. Tunc idcirco putabat recte nationibus. lapidari po
n. eligebant quod minabatur. plus quod deinde de honestate
dissuadebat alij. plebs reclamabat. dices ad istos diu et
aspas geres bellum fore. tunc idcirco sibi in plus mulieres suas
et pueros ducipioni futuros. Erant enim idcirco ut oes vel
let pde. si rogante moise spauit. Ina. ulione distulit.
Iatis esse pfidis supplicij iudicando. et si preter iterum non
pnterit credulos ad ea tamen fin qua venisauerunt. p
incredulitatis sue pnti non puenit. si pueri et mulieres quod
non minuerunt. uel seru uel etate veniabiles imperet. et
fin pmissa hereditate. Deas quod erant in vresio anno et sup
defito eorum membra dederunt. et aliorum pena dilata. et at af
cederunt in ihu et dissuadendum putauerunt. plaga in la fin
mortui. **Thub** vero et aleph in inoria etate ul seru in fin
pmissiois. **Thub** pnt. **Thub** melior gloria saluti pnt. et
tenor salute honestum. **Dina** at tenet. eos pbant quod honestum
utilibus pntie arbitrabatur. eos vero adpnauit ap quos
ea quod videbatur saluti pnt. et honestum ac comoda pntabat.

Nihil **Elein** **marie** **debenit** **vitae** **fructus**.
itaque deformis quod nulli hie amore **Thub** **luc. m. g.**
honestatis et usu quodam degeneris meruitur. quod
tu sollicitari ignobili auaro estuare coram. diebus ac no
tibus hie ad aliam defunctu primoni. non leuare ad ho
nestatis intro. non cosidere vere laudis pulchritudine
hinc nascitur auaritia. asite hereditatis retinere atq

gūitatis silanone amptate: qd' abhorret a pposito rpi
 am viri. **O**e em qd' ante elictū r finide cōpositum ē: anet
 meito simplicitatis. **E**n ipis q' nullū ecclesiasticū ordis offi
 cū receperūt iōgna iudicat' affectate abino hēditat'.
 i supme sine pposito sūi h're iudiciū. ut libe testent' qd'
 tenuit' q' postea nō s' emēdaturū. nū hōestū nō sit cōpe
 fēna cōpendia aliis uel debito ul' parata autē nū ul' sa
 cerdotib' ul' mīstris sit pdesse si fieri p't oībus obesse nei
 m. **D**eīq' si nō p't alteri subueiri nisi alteri ledat'. cōmodū
 ē neutz iuuari q' q'uar' alterz. **I**deoq' i causis penūia
 rib' iteruente nō ēr sacdotale i q'bo nō p't fieri q' ledat'
 alteri. **F**repter q' vinitur: qm' iressoris bnficio se viciū ar
 bitratū. **S**acerdotib' est igitur nulli nocē pdesse uelle oībz.
 posse aut solus ē dei. **N**ā i causa ap'is nocē ei que de
 beas iuuare p'dictum: nō sine p'to ē q'ui. **E**n causa at
 penue odia querē i p'prie est: nū p' salute hoīs q'ues fie
 p'ter fiat molestie i quo enā p'dictū glōsū est. **P**ropt'
 igit' forma i sacerdotib' officio teneat' ut nulli noceat: ne
 iressorū q'dē et aqua iuria offensus. **B**onū q'dē vñ q' dicit.
 si i ddi retribuetib' mī mala. **E**ue em est glōria. si en
 nō ledim' q' nos nō leserit'. **E**t illa v'tus ē: si leus remit
 tat. **E**n honestū qd' nū potuiss' regio iūmto nocē maluit
 p'ire. **E**n enā utile qui iressori hoc p'fuit: ut diceret
 oēs fide regi p'p'uo seruare: nec usurpāe iperū s'vetei.
Itaq' i honestas utilitati placit' ē: et utilitas seruū hōst
 tate est. **P**arū est qd' pepit': addidit q' enā m bello co
 luit omisū: et flebiliter deploauit dicens. **R**otes gelboe
 ner ros ner pluuia cadit sup uos: mōtes mortib'. qm' ibi
 sblati ē p'testio potētū p'testio saul. **N**ō ē vñ i oleo et
 s'agūe vulneatorz: et ex adipe belligerū. **S**agittā iō
 nathe nō ē i reu iueria: et gladi' saul nō ē vacu' ruer.
 sup saul r ionathā spenosi r kīm i sepailes i uita sua:
 et i morte nō s' sepa. **S**up aq'las leuiores: et sup leos
 potēiores. **F**ilie isrl' plorate sup saul q' vestiebat uos res
 timentū rominea nū ornameto vestio: q' i ponebat aurū

sup uestimenta via. Cuius reuerentia potentes i media pug-
na Ionathan i morte vulneatus e. Doleo i te fi. ionatha.
spenofus in ualde. Scideat amor tuus i me. Tunc amor
miliari. Cuius reuerentia potentes. et pierit anima gaupise
na. Cuius mi. vniu. fur deflet filiu. qadmodu hic de
pleuit iunui. Eis gne auctore tatis psequetur laudib.
qib. iste psecutus est. iudicatore capitis sui. Et pie solu
it. qto igemuit affu. Aruerit motes ppheno male
dico. i dina vis sententia maledictis i pleuit. Itaq p
regie nens spectaculo pena elemeta soluerit. Eid vero a
sco naboth. q fuit causa mortis. nisi honestatis coepla.
Ita cu ab eo vinea rer posset petunia daturu se polli
rens. i deoz pnu p patina retusauit hediante. malu
itq morte declinae huius. turpitudine. No igt fiat in
a dno ut dem i hediante p m meoz. h e tm m obp
briu no fiat. no pmittat deus tm extorqri flagitium
No utiq de vitibz dicit. neq de vitibz cum est dno. neq
de fieno spatio. h de iure loqitur. p m potuit utiq et
altera vinea de vineis regis accipe i annis esse. i quo
no medionis sili h9 utilitas estari solet. h qd fpe cat
iudicauit no uideri utile. maluitq petula cu honesta
te sbit. q utilitate cu obphrio. Vulgere utilitate loq.
no illa i q ena honestatis gna e. Demiq i rpe rer potuit
extorqre. h i pudes arbitria. i omfu doluit. Dns q
miliens ofus imaitate q honestatis imeoz turpe ate tu
lit lucru. congruo supplino plecten amiciauit. Turpis
itq ois est. Ficus. Demiq ena m reb9 vilib9 exercitibi
lis est statthere fallana. i fraudulem mesum. Si m
foro rer venalium i usu comertioz. Ficus plecti. pt
ne irreprensibilis videi iter officia vtutu. Clamat sa
lomo pondy magnu i exiguu. i mesure duplices imu
de st ap. deu. Supra q aut Statheia adultera abhori
Ino ap. deu. pondy at equu acceptabile est tibi. **Ex**
Al oibus **vinea st vtutibz vtreda i frauduletis**
Fides e seruanda. Ca. x.

igitur deiora ē fides: iustitia igitur, mensura caritatis iocunda
 eundem at loquar de contrariis rebus: aut marie de recep-
 tione priorum illi satisfactionibus atque punitis: ratione formule
 si doli malum abesse: cuius cuius doli defuerit de plerisque
 duplici pene obnoxium fore. **Ubi** igitur honestatis ponde-
 rat considerat: quod doli excludit. finitudo erat **Un** ite generale
 in appia pmpst finitudo dices iter fent prior suo malum
 non solum itaqz iest contrariis igitur ena vicia eoz q ve-
 neat qd iubentur: ac nisi inauerit veditoz quibus i-
 ius eptoz tristat p se doli actioe variatur: si ena ge-
 nealiter: et doli in oibus abesse debet apienda sipluri-
 tas itimada veritas est **Veteris** at ista de dolo no iurispe-
 ritoz formula si pziarchaz sententia septuaginta dina cui
 dent expst in libro veteris testamenti. q dñi naue sarbi
 la ai eriss fama p plos finitudo esse mare i hebreoz
 finitudo. Fluisse aqua de petra de celo diuina mistra
 aliora tot ppi milibz habuante: corruisse muros ihe-
 ridio sacro tubaru sono utu et ululatu plebis arietu
 ioh. geth qz ieste vitiu et suspesu in ligno usq ad ves-
 pera: galilaemite metuetes ualida manu venerut ai ver-
 ticia similes se de fin longiqua esse: diuap pegrina-
 tos disrupisse calciamenta. detruisse amito vestiu qñi
 veterascentia idina demostrent: causa at tati labois e-
 merede panis et iende ai hebreis esse auarie cupiditate
 Et reperit ab dñi naue posce: ut sen finitudo socie-
 tate Et qui adhuc eat ignari locoz atz iolaz itans: no
 cognouit finitudo eoz: neq diu itrogauit si nro nredit
 adeo sa eat i illis ipibz fides: ut falle aquos posse no nred
 Cuius h iphendat in suis: qui ceteros de suo affectu estimat
 Et qz ipis amia ē veritas: meturi neime putat falle qd st
 ignorant: libeter nredit qd ipi st: nec possut suspetu
 hie qd no st **Vinc** salen aut **Vn**notes nredit oī vō viti-
 perada facultas: si laudada boitas **Hor** ē morete esse ig-
 norae qd noeat: et si ciuitas ab aliq. de oibz in bñ

iudicant qui fide esse in omnibus arbitrantur. **H**ac igitur mens
sue deuotione inclinatus ut credet: testamentum disposuit pa-
te dedit. confirmauit societate. **E**t ubi iustus eorum uentus est
deprehendit finem quod non esset finitum aduenas se esse salu-
m in miseratione se se plus patitur indignari cepit: ibi in
pace quia dederat iuocanda non refuit: quia firma erat sacra-
ti religione: ne dum aliena perfidia arguit sua fide soluet
multum in eos uilioris obsequio ministerii clementior sma-
li diutius manet enim offensus pena uereis astutiae: hedi-
tario in hunc diem ministerio deputati. **Q**uamquam et fraudulente

Non ergo in hereditatibus **h**ic **p**ropter deum tenentur. **ri.**
adeundis digitorum perussiones et nudi successoris sa-
lutationes notitio: nam hec etiam uulgo notitia non silate
piscationis copias copias ut emptoris illucetur: affinis su-
em in studiosus luxurie ac deliciae repleto. ut inuigori
fraude patetur: **Q**uid in scilicet de syriacisano illo ame-
no secreto quod recessu: et de simili huius nulliditate. **E**t in pe-
grinu aq. repissu cognito quod cupido est ortorum uenaliu ad-
rena in ortos rogauit promississe iuitatu post arduu uenit
se offendisse illic magna piscatorum multitudinem: exstis
copias adornatu quoniam in spectu renatu an ortulos co-
positos piscatores. ubi nunquam ante iacebat uenia: unusquisque
quod reperiunt certati offebat epulanti. **S**uper mensa pisces
igerentur: resilietes oculos renubent uerbeabant ani-
mi hospites tunc copia piscum: tantum numerus ciborum. **R**es-
ponsu quoniam agnitione illic esse: dulcis aq. gratia inuabi-
les eo pisces conuenire. **Q**uid multa: **P**lerit hospite ut si-
bi extorqueret ortos: uere uoles cogitur. **P**rae gratia sus-
cepit. **S**epti die extor in aq. ad ortu uenit: nauigiu
nudum uenit. **P**raeterea unde aqua piscatoribus eo eff: die
feriaz solepmitas in unde nulla: non unquam propter bestem
die piscari solutos. **Q**uia huius redarguendi habet audacitate
doli: quod in turpe captaret aucupiu deliciae. **E**t enim alte-
ri per arguit: ipse a patre debet alienus esse. **N**on ergo huius
modi nugab ego in hanc ecclesiastice censionis auctoritate

vocabo: q̄ gñaliter cōdēpnat oēs luctu turpis appetentiā:
 breuius sermōnis cōpeditio erudit lenitate atq̄ veraciā
 ita de illo qd loquar: q̄ de eo testamēto qd ab alijs lūz fām
 falsū tñ cognouerit hēditatē sibi aut legitīmū vēditet et
 iurā q̄nt alieno nūmine. nī enā leges publicē enā q̄ sacēs
 falso vnt tñ reū facinorōs asstīgat. Regula at iusticie ē
 manifesta. qd a vero dēdiate vno nō debeat bono. nec apūo
 iusto afficē q̄q̄: nī doli aliquid anerte fraudis ve cōponē
 eidē eundē eo qd ānias q̄ fraudauit de pāo agri sui q̄
 ipe vēdiderat et portione p̄terij tñ sume tōi nūmerū a
 ta pēdēs posuit aploz: sic reus fraudis iteriit: licuit vñ
 q̄ illi nichil offerre. et hī sine fraude feciss. Es q̄ fraude ad
 misit nō libealūm hōi gñā reportauit: s̄ fallacie penā
 exsoluit. Et dñs in eadē mī dolo accēdēs repudiabat dñs
 vulpes foueas habet: qm̄ i simplicitate cordis et inorena ubi
 nos viuere Dauid q̄ ait Sicut nouacula acuta fecisti doli:
 neq̄ne arguens p̄ditore: eo qd istrumentū huius ad hōis
 adhibet ornati et plerūq̄ vlcēnt. Si quis igit p̄tendat
 gñā et doli nectat p̄ditore ēre: ut enī quē relare et p̄te
 gē debeat p̄dat ad mortē istrumentū istū opandē cōfetur.
 qd ebrie mēis et titubātib vno mano vulnerie cōfueuit:
 sicut docti iste malicie ebrius vno p̄ funeste p̄dionis
 idicū abymeletē sacdoti nescē dēdit: eo qd p̄phā hōi
 suscepiss. quē rex iudie iunctus stimulis p̄sequēbatur.

Priū igitur ac **de mīlo temerarij iuramentū ca. m. 23.**
 Sincerū oportet esse affm̄ ut vniuersas siplūc fmoēs
 p̄ferat: vas suū i infamācōe possideat. nec fiantē tūssā
 one vbor iduāt. Nichil p̄mittat ihoestū: ac si p̄miserit
 toleābilē ē p̄missū nō facē. q̄ facē qd turpe sit. Sepe plēi
 q̄ cōstringit se iurissimādi saciō: et nī ipi cognouerint
 p̄mittēdū nō fuisse. sacmētū tamē cōplendē faciūt qd spō
 sponderint: sicut de hēdē sup̄ sup̄ simo. q̄ saltatū p̄mū
 turpiter p̄misit. crudelē soluit. Turpe qd iūmū p̄ saltatū
 one p̄misit: crudelē qd moris p̄phē p̄ iurissimādi religioē
 dōtur. Cūto toleābilis tale fuisse p̄mū sacmēto: si tamē

puerum posset diu qd ebruius iter vna intrinuerat: qd deie-
 ctus iter saltatim choros qmiserat. Inferitur dispo pphie
 mpt: et hoc estimatu e fidei esse qd amene fuit. Iteq; vni
 q; abducit ut credi no iuante qmisse pmppe repte ut
 imolaet deo qm sibi reitenti diti lime domo sue or-
 teret: cu r ipm voti sue penituerit p q; filia oriterit
 sibi. Deniq; cosudit vestimenta sua r dixit. Vheu me filia
 ipedisti me et stimulu doloru futa es m. Et licet pio me
 tu ac formidine accerbitur diue solutiois iplener: tn
 luttu anuu ena posteis deploradu statuit ac deligt. Qu-
 ia pmissio: acerbius solutio: qua necesse habuit luge-
 rena npe qui fecit. Deniq; scin est pceptu r decretu i isrl:
 ex diebus i dies: abulabar iqt filie pli isrl lugetes fili
 a repte galaaditis qtuor diebus i ano. No possu amissare
 vnu q necesse habuit ipte que voueat: si tunc misceabilis
 necessitas q soluitur parricidio melius e no voue: q; voue
 id qd sibi nu pmittitur: nolit tersolui. Deniq; i ysaac habet
 mo exempli: p quo arietis deus statuit imolari sibi. No sp-
 igitur qmissa solueda oia st. Deniq; npe dñs fregit sua
 mutat sima: sicut septium idunt. Nam et i eo libro q san-
 bitur nu pposuerit pntu morte r p de plim: si postea
 rogato a moyse reconciliatus e plo suo. Et iteru ad moyse
 r aaro ait. Diuidite vos de medio synagoge: et cosumabo
 eos siml. Quibz discedebz a retu dathan et abrio: pnto
 ipios tn prupto solum hiatu absorbit. Correllen et an
 qui istud ex m de filia repte: q d qd meorabile habetur
 ap plos de duobz pitagoreis: quoz alter cu a tyrano dy-
 natio mptis dapnato esset p sanpto mortis die poposat
 ut domu ppendi ei facultas daretur ut comedere suos
 et ne reuerti nutaret fides vade mortis obtulit: ea adi-
 nione ut si npe deforet ad cosututu die tñs eo sibi p eo mo-
 medu agnosceret. Ite q lunt sponsionis q offebz renisauit:
 costatq; auo die nens pistolabatur. Itaq; alter se no sbat
 it: alter adire cepit. Quod consp fuit mirabile: ut tyrano
 eos sibi i nictia asaseret quoz vergebat pntulu. Ad ergo

[illegible]

inspectatis et i eruditis viris plenū mirabili ē: h' i vigne
multo magnificatus multoq; illustr' deprehenditur: que
igemiscunt pū aut **Far** in ut erunt de ore tuo **Sz** spānū
duoz metū poposat: nū ut cālib; ouētū agēt i mōtib; q
vgmitatē ē' pdestinatū neri pio affm psequētur: nec fle
tib cāluū mouebat puellā: nec dolor flexit n' gemib; relan
dauit: n' dies pterijt n' fefellit hora **Redijt** ad pīez q' ad
uotū rediet: et volūtatē pīua nūtatē ipulit: fēatq; arbi
trū spontaneo. ut qd' erat pīentib; fortuitū fiet pietatib;
sacrificiū **Etū pūlm iudith hōestatis itūtu sber**

Ere tibi iudith se offert mirabilis q' formidatū **Ca xiii.**
pplis virū hūphali ceptū aterua: que pīuū forme
grā et vultus deore pūlit: deinde h'mōis cōstabit ele
gācia pīuū hūphus eius fuit qd' itegruū pudore de taber
naculo hostis reuerit: sedis qd' fēia de vno repōruit vic
tōriā: fugauit pīlos osilio suo. horruerūt pīe autāā ē
Vtq; qd' m illis pītāgoreis duob; mīstū: nō expauit
pīalū mortis: h' nec pudoris qd' ē gūū' boīs fēmis: nō
vni' itū carmīfīs: h' nec torius erātis tela nepidauit
Stetit iter tūneos bellatoz femia: iter vītrina arma se
nūū mortis **Etū** ad mola spectat pīalū mōitūū pīes
sit: q'ū ad fīe dimīnātūū **hōestatem** igit' **Senū** ē iudith:
et dū cō sequit' utilitatē iuēnt **hōestatis** em fuit pīhibe
ne pplis dei se pīhamis dederet: ne mōs pīatīos et sac
mētā pīdēt: ne sacīnīs vīgīnēs vīduas gūes pudīnīs ma
nōnās lūbaīre sberēt pīulītatī: ne obsīdīone dēdīacōe sol
ueret **hōestatis** fuit se malle p' oībus pīititū: ut oēs ex
imēt pīulo **Etū** hōestatis auctōitas: ut cōsiliū de sū
mīs rebo femia sibi vēdīcēt: nec pīncīpīb; pplī amittet
Etū hōestatis auctōitas: ut dēū adiutōre pīsumet: q'ū
gīa ut iuēnet **Ad p' hōestate sēstūū utilitas. ca xiiii.**

Quid vero helize? nisi honestate senitū ē: nū eratū
sīrie qui ad obsīdēdū cū venēat captīuū ītrōdūc
īsamariā: aūo oīulos cēntatē obdūreant et dīcūt **Quē** apī o
nīlos eoz et vīdeant: et vīderūt **Vtq; nū** rex īsrl' pīutere

ingressos vellet. eam sibi dari a p[ro]p[ri]a familiaritate posset. Res-
pondit: n[on] p[ro]ficiendos quor[um] m[er]it[um] n[on] est m[er]itu[m] op[er]is
ar[um]is q[uod] bellis: s[ed] m[er]itis s[ub]sidio alim[en]tor[um] iuuand[is]. Deiq[ue]
epularib[us] refecti copis m[ag]is postea t[ame]n isid[or]i p[ro]p[ri]e syue
reuerend[um] putant. Et hoc s[ub]lim[us] q[uod] e[st] g[ra]t[ia] q[uod] n[on] duo
p[ro]p[ri]i adu[er]su[m] se de gloria i[st]i[us] p[ro]p[ri]i d[er]erentur: et alter ex
h[uius] haberet copia q[uod]admodu[m] naues alter[us] p[ro]p[ri]i r[ati]o[n]e
erueret. turpe credidit: maluit q[uod] n[on] posse honeste
q[uod] plus turpiter. Et isti q[ui]dem sine flagitio hoc facere ne-
quib[ant] ut eos quos osu[m]adi belli p[ro]p[ri]i i[n] g[ra]tia i[n] societa-
te co[n]ueneru[n]t hac fraude d[er]erent: quia licet possint
negat[is] n[on] possent t[ame]n n[on] erubescere. Velher[us] at n[on] fuit
de d[er]eptos licet s[ed] p[ro]p[ri]e d[er]i p[ro]p[ri]i p[ro]p[ri]i. maluit t[ame]n ser-
uare q[uod] p[ro]p[ri]e: q[uod] d[er]i foret hosti p[ro]p[ri]e: adu[er]sario d[er]i
uita qu[od] potuiss[et] auferre nisi p[ro]p[ri]i. Aque igit[ur] id q[uod] d[er]i
coru[m] est se esse utile. Ita r[ati]o iudic[is] s[ed] d[er]i co[n]ceptu p[ro]p[ri]e
salutis soluit obsidionis p[ro]p[ri]i: p[ro]p[ri]i h[uius] h[uius] p[ro]p[ri]i
acq[ui]sit[is] utilitate. Velher[us] g[ra]t[ia] g[ra]t[ia] g[ra]t[ia] q[uod] p[ro]p[ri]i: et
utili[us] i[n]feruauit hostes q[uod] reperat. Quid ei aliud i[n] h[uius]
nisi honestate osu[m]adiut: ut i[n] h[uius] nuptias ena i[n] re-
ge n[on] possi p[ro]p[ri]i d[er]i: n[on] tibi licet illa v[er]o h[uius] p[ro]p[ri]i
t[ame]n nisi d[er]i sibi iudic[is] moris metu v[er]u[m] n[on] d[er]i: i[n]
d[er]i reg[is] p[ro]p[ri]i auctoritate adu[er]sario i[n] h[uius] Eni-
bat utq[ue] moriedu[m] sibi esse q[uod] reg[is] adu[er]sario: s[ed] h[uius]
re salu[m] p[ro]p[ri]i. Et t[ame]n quid utili[us]: q[uod] q[uod] p[ro]p[ri]i v[er]o
s[ed] adu[er]it gloria. Quid q[uod] susana d[er]i falso tes-
timoni[us] t[ame]n: cu[m] h[uius] videt se v[er]i p[ro]p[ri]i i[n]de obp[ro]b[ri]o:
maluit h[uius] morte v[er]i obp[ro]b[ri]u[m] q[uod] studio salutis turpe
uita subire ac sustine[re]. Itaq[ue] d[er]i h[uius] i[n]tendit: ena vi-
ta resuauit. Cui[us] id q[uod] sibi videbatur: ad uita utile p[ro]p[ri]i
p[ro]p[ri]i n[on] t[ame]n rep[ro]p[ri]i gloria: p[ro]p[ri]i ena id q[uod] n[on] so-
lu[m] utile s[ed] ena p[ro]p[ri]i foret p[ro]p[ri]i v[er]i h[uius] n[on] e-
ualiss[et] adu[er]it[is] igit[ur] q[uod] id q[uod] turpe e[st] n[on] p[ro]p[ri]i esse utile
neq[ue] rursu[m] id q[uod] honestu[m] est utile: q[uod] co[m]plet honestatis
e[st] semp[er] utilitas i[n] honestis utilitib[us]. In memorabile feruit

et attulit ea: et erat sicut carnis humane species: significans dñm
ihū pñm fulgore divinitatis. postea susceptione carnis: i qua
fide accē oēs gētes: et pñs oportet merito manū misit: q
dextera dei xps est: i cuius divinitate: i humanitate: si qñ nō ac
dedit. qñ repñus flagellatur: sicut iste rex q qm signis
nō credidit crucifigebat: postea flagellatus orabat ut veniā
meretur. Quātus igitur honestatis affectus esse debeat ex hīs
phatur: et eo marie qd se obient p pñlo dices. ut i mitteret
pñlo deus. aut certe de libro viuentū se delet: et ad pños
paupēs manū iunxit iopes. **C**astus pñpue q cōte
platione honestatis nō rogatur ut filia suā i coniugiu dicit:
vicia qd filie nō timebat: ne tñuere videtur petitorē tñe
do. Itaqñ nō thobias filius thobis ut sibi eā daret puellā:
vidit lege quādā pñ eā debē tñq pñm: si dedisse eā iā
fer vñs. et oēs eos esse mortuos. Iustus itaqñ vir plus ali
enis timebat: et malebat inuptā sibi filia marie q pñ nūp
cias eius cōneos pñtari. **E**t breuit absoluit oēs questio
nes pñor. Illi de vñis tñant domos: regenda an pñdā
videantur a vñdore: noster nec filie vicia relāda arbitri
tus ē. Et certe nō pñ affectabat ut eā tñderet: si rogabat
cūto vñq iste honestior sit illis dubitā nō possit: si cō
feramus qñto pñstancior sit filie causa qñ rei venalis pecu
nia. **C**onsideramus aliud qd i arptitate gestū sūmū tenu
it honestatis decore. Nullis em aduñis honestas i peditur:
q i hīs eminet et ingis pñtut q i pñpñs. Inter vñmūla ita
qñ iter arma flāmas feruitute q libens oī sup lino gñior
est. iter penas morientū eradia patre vñor formidi
nē pñmptorū sanguis: nō erudit tñmē aut honestatis
maioribz mñs: si nec iter euerse patre tñes et fauillas
vñā nū i pñdem duceretur pñs mñ. q tñc dei opotētes
cultores erāt accēpti igne de altari sacerdotes dñi occulte
i ualle absconderit. **E**rat illuc velut pñte pñtes aque fereffu
frequent nec populari usu pñtes ignoto et ab arbitris re
moto loco: id obfiguerūt idino sacro pñter ac silēno igne
rondū. **E**t illis studio fuit auxi de fode argenti absconde
qd seruaret posteris suis: si iter extima sua honestatis

nūā habētes sacru igne suadu putauerit: ne eni uel i
 puri cōtinuarent uel defudor: sanguis eringuet. ut de
 formu ruinaru aeris abolet. **A**erit itaq i pside solare
 ligione liberi: qm sola illis p mptuitate extorquet nequit.
Post uo plūmū ipis qm deo placuit dedit hac mēte regi
Mari: ut i struunt i iuda tēpli: legittimō repuri dēso
 limos intus iubet. **S**ui gna munias neemia sacerdote ier
Mari dixerit. **A**t ille senū deduxit illoz: sacdotū nepotes:
 qui pfecturi de patris solo sacru ne puer igne abscondent
 ueneres aut ut pūm smoe ē pūm nō uenerit igne fāq
 et nō deess ignis quo adoleret altaria: haurie eos aq nec
 mas sacdos sibi q deferre: et asperge sup ligna prepit. **T**ur
 uisu mirabile nō esset reliū iterū nubibz sol repete illurū:
 atēsus ē magno ignis: ita ut oēs i tā euicē dñi gna fām
 stupētes leticia pfunderetur. **O**rabat neemias: psallebat sa
 credites unū deo. **U**tp osupitū est sacrificiū: iussit itēz neemi
 as residua aq maiores pfudi lapides. **Q**uo facto flāma ar
 resa est: hūc at i fulgens ab altari osupitū illud ē. **H**i p
 refuto idino rer piaz eo loco i quo ignis fuerat abscondi
 ty: postea repta est aq tēpli fieri māduut: nū ifebat
 dona pluria. **A**pellauerit at illud q erit nō sō neemia
 eparchia: qd itē pūmōz hz pūmōz: a plūibz nep
 te uocant. **I**nucitū at i desqnomibz iherm: pphē: qd
 iussit ampe eos de igne eos q postea esset venturi. **I**
 ē ignis q cecidit sup sacrificiū moysi: et osupit ē. **S**icut scptū
 ē: q eruit ignis a dño et osupit omnia q erit sup altare
 holocausta. **P**or igne oportebat sacrificare sacrificiū. **I**deoq:
 filios aqz qui alienū igne iferre uoluerūt: eruit ignis
 a dño et osupit eos. ita ut mortui erūt astra pueretur.
Venies at ihermias i loni iuēt domū i modū spelūre: et
 tabernaculū et archā et altare itēsi itulit illuc et obstruxit ostiū
 eū nō hū q simul uenerūt curiosi. **P**erstruxerūt ut nota
 ret sibi loni: neqz cōphende atq iuēre potuerit. **U**t aut
 cognouit ihermias qd affectuisset. dixit. **I**gnorū eū loni do
 net cōgreget dñs congregacionē ppli et pphē fiat: tūc de
 ostēdet her et apparebit maiestas dñi. **C**ongregacionēz tenem:

apud aione dñi agnoscam⁹: quā p̄pator i sua opatus
est passione Arbitror qd̄ nec igne q̄tu ignoraē possum⁹
cū legēmus q̄ baptizat dñs ih̄s i spū scō ⁊ igne. Itē i euā
gelio dicit iohānes creito cōsuabat sacficiū: qm̄ p̄ p̄o
eat. Ille at̄ ignis typus sp̄s sancti fuit: q̄ descensura
post passionē dñi erat ⁊ reissum p̄m om̄: q̄ q̄si ignis
iflāmat aīnat mētē fidelem. Vñ aut̄ semias accepto
spū. Et fūm est i corde meo ut ignis ardens flāmige
rans i ossib⁹ meis: et dissolut⁹ sū vndiq̄ ⁊ ferre nō
possi. Et et i actib⁹ ap̄lōz cū deendiss⁹ spū sup̄ ap̄lōz
⁊ p̄lētōs q̄ exp̄bant p̄missa dñi: tāq̄ igne dīp
sas esse linguas legim⁹. Deniq̄ s̄ v̄p̄abat aīn⁹
singulōz: ut musto repleti esse q̄ accepērūt q̄nat̄
linguarū diuinitatē. Quid gō sibi vult qd̄ ignis aq̄
fact⁹ ē ⁊ aq̄ igne eritauit: nisi q̄ sp̄itū gr̄a p̄ ig
nē erunt p̄ aqua mūdāt p̄m m̄a. Fluit em̄ p̄m
⁊ erunt. Vñ ⁊ ap̄lus ait. Vñ⁹ aūq̄ opus q̄le sit
ignis p̄babit. Et infra. Si aū⁹ opus arseūt defunctū
parietur: ipe tñ salus eit. sic tñ quasi p̄ igne. Cō dō
posuim⁹ ut p̄baremus p̄ igne erunt p̄m. Vñ tñ ē gō
huc esse vere igne sacz: q̄ tū i t̄p̄o futūe i missio
nis p̄oꝝ descendit sup̄ sacficiū. Hic igit̄ ignis ab
sacditur m̄ptitatis t̄p̄e quo culpa rēgnat: t̄p̄e at̄ lib
tatis p̄mittit. Et licet i aq̄ specie mutato tñ seruat
ignis naturā: ut cōsumeret sacficiū. ⁊ t̄c̄ m̄reus
cū legēis q̄ p̄z deus dicit: Ego sū ignis cōsumēs. Et
alibi. ne deliquit fontē aq̄ viue. t̄p̄e q̄ dñs ih̄s q̄
ignis iflāmat audierū corda: q̄ fontē refrigerat. Vñ
ipe i euā suo dicit qd̄ ideo venit ut igne i fias mit
teret. et potū sūctib⁹ aq̄ viue m̄straret. Vñ q̄
t̄p̄e dñdūt ignis: qm̄ p̄uocauit ap̄las gēnū ut altie
sine igne accēderent. Et cū illi nequissent facē hostia
sua terno p̄fudit aqua. ⁊ manauit aqua i artuū al
tū: et exīauit: et cendit ignis a dño de celo. et cō

70

fupit holocaustu. **H**ostia illa tu es: cōfideā tantis si-
 gula: ite dndit vapor spūs sancti: te vide' exire nī
 pān tua cōfuit. **D**eīq; q' cōfuit ē sacficiū tpe morfi:
 sacficiū p pān erat. **V**n morset aut. fuit i mathabeo
 rī fipit est libro: eo qd' nō sit māducatū qd' eat p pān
 cōfuit est: tōne f' uide' cōfuit qn i baptisimat' sac-
 meto iterit hō totus exteior: **V**etus hō nī cōfuit ē
 nūc aplūs clamat. **U**llur fuit pīm crepla te dōrent
 et pī cōmergitur: hebreus i fūrgit sō renouatus
 spū cūi enā p mare rubr' i offenso mīuit vestigio:
 ubi baptizati sūt p'ces sub nube et mari. **I**n diluuiō q'
 noe tpe mortua ē mō oīs: iusto mī cū sua p'gemio ser-
 uatus. **A**n nō cōfuit hō cū absoluitur mortale illud
 auita: **D**eīq; exteior cōfuit: f' i noua' iteior: n' so-
 lū i baptisimat' f' enā i p'ma fūit armis iteio ad p'f'm
 spūs: ficut aplūs dōc'm auitōitate. dīc'te sō paulo.
Iudicium ut plens cū q' fū opatus ē tūde hūio: sa-
 thane i iteio armis: ut spūs salus fūit i die dñi mī
 ihu xpi. **P**olior exausq; admiradi g'ia mīsterij fūis
 videtur dū studem' iuelatū pleni' sacmetu p'ide: qd'
 cōfuit pleni' hōestatis est ut fūit pleni' iūctōis. **C**ū
 ita at hōestatis auita maiorib; fūit ut vīn' mīliens i
 iuria fūipro illam iūperitū bello p'fegretur: et ut
 iō p'lo tribus bēxam obtestaretur: i cōiugū se eis p'
 p'ias fūiat nō dāturo: i mātērat tribus fūie vllō p'f-
 teitatis fūfidio mī fūaudis nēcessarie atepiffi lūctū
 cūe mī iūdgēna cōfuito iūp'mie fūplūno nō videt'
 vacie: qn illis hōc solū p'miffū ē ut iūp'to mēt cōiugi-
 o nō cōmib; sacmeto. **E**t reuerā dignū fūit: ut q' alie
 mī cōmib; soluerāt: npi nūp'ciū amitterēt solep-
 nitate. **C**ūa plena at mīfcanomib; hīstoria. **V**n iqt le-
 uita atepit fūbi cōiugale: quā a cōmib; cōmib; ap-
 pellatū arbitror. **C**ūe aliquāto post q'busdā ut fūci solz
 offensa reb; ad patre se cōtulit: f' fūit illis q' tuor mē-
 fibus. **E**xurrexit vñ e' r' abijt ad domū fōrem fūi: ut

in sua coniugali iparet gna et renouaret ea ac educet. Or
rurrit ei mulier: atq; in domum patris sui introduxit maritum
Tertius est adolescens pater: venit obuiam et sedit in eo tribus die
bus et epulati sunt et conuerſati. Et sequenti die surrexit leuisti di
luculo: et recessit a socero ut cum cito non desereret coniugii iocun
ditate. Et alio: 3° die non permisit patri adolescens et pater
generum suum: donec leti et gaudi inter eos omnes consummaretur.
Et die septima cum iam ad vespertinum redieret dies post mensas
et leti coniugia cum paterentur finitibus noctis vixima ut apud
suos potius quam paterentur finitibus noctis vixima ut apud
teneri: et dimisit una cum filia sua virum. Veni ubi factum est ali
qua pergressio cum vespere iam prope virget et appropinquanti foret ad
verba iherosolymorum: dicens seruuulo ut ad eam dominus suus deflec
teret. non accessit dominus suus quia non erat ea iuxta filios israel.
Sed intendit peruenire usque ad gabaa quam habitabat a populo tribus
beniamin: nec erat quisquam qui aduenientes remperet hospitio. nisi
vir peregrinus pergressus esset. Et cum asperisset eos et interrogas
set leuitem quo vadis vel unde venis: quo respondente quod es
set viator: et repperet motem effrem et non esset qui colligeret
eum. hospitium ei operuit et adornauit coniugium. At ubi faciebatur
epulandi factum est: mense remoto: inuenit pestilentia virum
inuenit domum. Tunc senior filia sua virginem et cognatam eis
cum qua iuxta solitus esset offerebat viuis iugibus: tunc ne vis
irrogaretur hospitii. Veni ubi parum inano percessit et vis per
luit. cessit leuitas iugum suum: cognouerunt eam et tunc nocte
illuserunt ei. Quia atrocitate uel dolore victi iurie ante hos
tium hospitibus quo vir suus duxerat perierat se atque exalauit spi
ritu: supermo habet vite munus affectu bene coniugis seruans:
ut eregas saltem sui finibus marito reseruaret. Cuius cognito
ne multis morietur: omnes pro populo israel in bellum exarsit: du
bio quod eueni cum accepit manet plura. tertia cum plura vice
traditus est populo beniamin populo israel: et diuina adiudicatus
sua penas impie huius. et reprobatus quod ne quod ei
ex numeris pro filia sua in vixit tunc. Tunc confirmatus
iuramentum factum est. Et copulati quod tam arborum in fructu
tulissent sententia ita seueritate repauerunt: ut orbatus

71
 parentibus vigines i coniugiu sibi ascriberet quoz p'eb q
 delicto p'empti forent. uel in p'u copula sonaret: q' p
 ta turpis comissi facinore q' alieni inuicem ius viola
 uerint idignos se ip'endo exhibue inuicem. Et ne
 quet una p'lo tribus: fraudis idulta e' conuena. Et
 ta igit' honestatis cura maioribus fuit hic p'ditur: ut
 q'dagnita milia viroz stringerent gladiu adu'so fies
 suos de tribu be'ann: du' vltima uoluit iura i'udicane
 q' teneatores castitatis no' sufferebantur. Itaq' i eo bello
 ceta st' vtriusq' sexaginta qinq' milia bellatoz: et cuncte orbes
 Et in inferior' p'mo fuisse p'p'is isrl: in nec adu'si metu
 belli p'itus vndique castitatis sequestrauit dolore. Mi
 erat in p'lu uel sanguine suo parans comissi flagiti di
 luere nota. **E**t quid miru si p'lo dei deoz illud atq'
 honestu' cure fuit: qn' etia' leprosi sicut in libris regnoz
 legimo honestatis no' defuit consideratio. **A**mes erat mag
 i samaria: q' obsederat ea syroz exercitus. Rex militibz
 erubias supra muru tollentibz remiserat: iterpellauit
 eu' mulier dicens. **P**suasit michi hec mulier ut afferre
 filiu' meu' et attuli: et co'imo' i comedim': et p'misit ut et
 ipe postea filiu' suu' afferret: et carnes illius simul manu
 tarent. **I**ur aut' filiu' suu' abscondit: et no' vlt eu' affer
 re motus rer' qd' no' solu' hu'ans si etia' p'atridialibz in
 duceibus mulieres p'aste viderent: et ta' atrocis calami
 tatis ereplo p'teritus helizeo p'he denunciat nec' au'
 i p'ate ardet ut obsidone solueret. p'ulsaret fame: uel
 q' no' p'miscat regi ut p'atet syros quos cuncte p'fuerat
Ecebat helize' ai' senioribz in bethel: et p'usq' i'rouiss ad
 eu' regis nua' ait ad seniores viros. **S**i vidistis qd' ho'ia
 fili' misit auferre caput meu'. **E**t i'rouit nua': mada
 tu' regis p'tulit: denuncians p'sens capitis p'iculu'. Cui res
 p'odit p'ha. **H**ec hora die anstima mesum simlagnum si
 do: et due m'fure orde' st' i porta samarie. **E**t ai' missa a
 rege nua' no' credidiss' dicens. si plueret d'ns habundantia
 de celo frumeti: nec sic q'dem id possit effin'. **D**ix' ad eu' he

lyreus etiam non credidisti. oculis tuis videbis et non mandu-
cabis. Et factum est subito in castris syrie uelut quodugnum
sono et uox quasi multitudinis. et uox magnae virtutis atque
gens belli tumultus? et arbitrati sunt syri quod res israel in so-
licitate aduocassent philii regem egypti et regem amoritarum. et
fugerunt diluculo reliquies tabernacula sua. quoniam uidebant
ne ipsius aduentu nouorum opprimerentur hostium. et cunctis
regum uibus non possint resistere. Id ignotum samarie erat.
quoniam uicti et metu et fame tabidi nec pretere audere. Erant
autem leprosi quatuor ad portam ciuitatis. quibus uita erat suppli-
cium et mori lucrum. Et dixerunt ad iuniorum. Ecce nos hic sedemus
et morimur? si ingredimur urbem moriemur fame. si manemus hic
nullum subsidium uideamus. suppetit nobis famis in castris syrie.
aut impedimur mortis est. aut salutis remedium. Percreuerunt
itaque et intrauerunt castra. et ecce omnia nuda. hostium ingressi
tabernacula. primum repleti alimentis fugauerunt famem. de-
inde auri et argenti quantum potuerunt diripiuerunt. Et cum soli pre-
cubarent disposuerunt tamen nuntiare regi fugisse syros.
quod id hostium arbitrabatur quod represso idcirco fonte fraudis
rapina. Cuius idcirco egressus est philius et diripuit castra sy-
rie. et comedit hostium habundantiam. ferit anone uoluntate
reddidit. ut secundum prophetam dominum mensura similitudinis sicut.
et due mensure ordeum parum prout restaret. In hac letitia plebs
nuntius ille in quo quiescebat res constitutus in portam. iter ex-
citum festinatione et remeantem exultatione conuulsam a ple-
be mortuus est. **De comedendo hostitatis Cap. 17.**
Quid hester regina? ratione ut philium suum periculo eru-
eret. quod erat deorum atque honestum morti se optulit?
nec imitans regis trepidauit furor. Ipse quod res placet se-
uer atque tunc corde in deorum indurauit. idcirco isidorus quod sibi
pate forent gratia repente? philium quod liber a seruitute eri-
pere. erue nec. nec parte ei qui in idcirco suauissimam deus
que secundum a se sapienter iter omnes annos haberet erui ha-
didit. quod de honestate se eius fraudulenter consilium audiu-
tissi. En enim amicitia probabilis quod honestate tuetur. proferenda

sane opibus. hōribus. pñtibus. honestati vero pferri
 nō solet. si honestate sequi. q̄lis fuit ionatha qui p pie
 tate nec offensa pñs nec salutis pñaliū refugiebat. q̄
 lis fuit abimelech qui p hospitalitatis grāa offensis ne
 cē potius sui q̄ p dñone fugiens amin subeundi arbit
 rari. **De modumne amice cōseruande** batui.
Nihil pferendū hōestati. Que tamē **Capitulum 16^m**
 ne amice studio pterentur etiā scriptum admonet. Sunt
 em plēq; phōz questionēs utz amici causa quis nā co
 tra patriā sentie nec ne debeat ut aūo obediat. vtrū
 oportet ut fide deserat dñi idulget atq; itendit amici
 cōmoditatib; Et scriptum qd̄ ait **Claua et gladiū et sagitt**
ta ferunt. Sic hō est testimū tam falsū aduersus amī
 suū. Et osidē quid astruat. nō testimū iphendit
 dñi i amī. p falsū testimū. Quid em si dei causa?
 qd̄ si patre cogatur aq̄is dñe testimū. **Unq̄d ppon**
deris debz amica religioni. pponere autat vñū.
 In his tamē ipis rebus requirēdū ē veritas testimū.
 ne amicus appetatur amī pñdia nū? fide absolui debeat
 amicus itaq; neq; norio debz q̄tione. neq; inoreti cōfidi
 ari. Cū si nūc sit dñe testimū. si quid i aūo vñū
 cognouit corripe omilte. Si nō audierit corripe pala
 Est em bone correptiones. et plerūq; meliores q̄ tanta
 amicitia. Et si ledi se putat amī. tu tamē corripe. Et si
 amantudo correptionis amī eius vulnēt. tu tamē coun
 pere ne verearis. Tolēabiliōra sūt amī vulnēra. q̄ ad
 ulaciū oscula. Erantē igitur amī corripe. inorete amī
 ne deserat. Constantis em d; esse amica. pseuerne i affm.
 nō pñeli modo aūos mutare vagā qd̄m debemus. Sina
 Aperi pñti tui aūo ut fidelis sit tibi. et rapias ex eo
 vite tue iocunditātē. Fidelis em amicus mediocritetū
 ē vite imōrlitatis. et grāe. Defer aūo ut eglī. nec te pu
 deat ut pñemias amī officio. Amica ei nescit supbia.
 Deo em sapiēs dicit. Amicū salutare nō erubescas. nō
 deseris amī i necessitate. nō reliquas neq; restituas.

qm̄ aīnā vite aduimētū est. **U**eo i en onem nrā porta
mō: sicut aplūs donut. **U**int em̄ hūb quos eadē cōplera
ē mītas. **E**tem si aīnā tēde res aīos aduimāt: nū nō et
i adūsis amīsi rebus amūoz aduimētū suppetat. **T**ūue
mō osilio: cōferamō studio: cōpariam̄ affectu. **S**i nāc
ē tolēmō ppter amīnū etiā aspa. **P**lerūq̄ iūmiane sbe
ūde s̄ ppter aīnā inōtētiā: sepe obiectiōnes si resti
tens uel responderis cū amīnū arguitur: i amīsatū:
nec te pēntent hūimōi offēnsiones. **I**usti em̄ vox ē. **E**t
si mala m̄ euenerit p amīnū sustineo. **I**n adūsis em̄ aī
nū pbatū: nā i pspens amīnū oēs vidētū. **E**t ut i ad
uersis amīnā pānentiā i tolerātiā necessaria ē. sic i p
pens aītoitū cōgrua ē: ut i solētiā extolletis se amī
nū repmat i redarguat. **E**t pulchre i adūsis poitū iob
diat. **M**iserem̄ mei aīnā mīsem̄. **N**ō quasi abiectū uor
ista est: s̄ quasi cōsona. **N**ā aī iūste arguitur ab aīnā
mīdet. mīsem̄ mei aīnā: hoc ē mīscordīa debetis facē
Opponitis at uos i ipugnatīs hōiem aīnū eripm̄is cōpi
ti pzo aīnā uos oportebat. **C**ernate igit̄ filii iūtam
aī frībū aīnā: quā mīhil est m̄ rebus hūmāis pulch
us. **G**olanū q̄ppe vite hūi ē ut habeas cū apīas tūi
pectus: aī quo ardhana p̄tapes: cū cōmittas secretū
pectoris tui: ut collores tibi fidēle virū qui i pspens
cōgruētū tibi: i tristibz cōpariat: i psecutionibz ad
hortetū. **E**m̄ boni aīnā hebrei pūci: quos a sui aīre
nec formans ardētis flāma diuisit. **D**e quo loco sup̄ dī
mō bene ait s̄us dauid. **S**aul i ionathas spenosi i mīssi
i sepabiles iuita sua i morte nō s̄ sepātī. **H**ic ē aīn
ne fructū: ut aīnāta fide erigat: non ut fides p̄ aī
nā destruatū. **N**on p̄t em̄ hōi aīnū esse: q̄ deo fūit
i fidus. **P**ietatis mīstos aīnā est i eq̄lītātis mīstīnā:
ut sup̄ior i fēior se exhibeat eq̄lem. i fēior sup̄ior. **I**nter
disparēs em̄ mores nō p̄t esse aīnā: et ideo cōuenit
sibi utriusq̄ debz īgnā: nec aītoitū desit inferiori si res
p̄poscerit. nec hūilitas sup̄ior. **A**udiat q̄si parē q̄si eq̄le:

et ille q̄si amicos moneat: obuiget nō iactantē studio
 si affm̄i ciuitatis. Neq̄ mōino appa sit: neq̄ oburgatio
 cōtūeliosa. Sicut ei adulatorēs fugitans aīna debet
 esse: ita etiā aliena solēna. Quid est amicus nisi cōsors
 aōis ad quē am̄i tuū adiungas atq̄ applures: ita misce
 as ut vni uelis fieri ex duobus nū te tibi alteri cōmittas:
 a quo nichil timeas. nichil ip̄e cōmodi tui causa inuesti
 petas. Non em̄ vectigalis est aīna: si plena decoris
 plena gr̄ie. **V**irtus em̄ ē aīna nō questus: q̄ nō pe
 nūia paritū si gr̄ia: nec illatione p̄noz si cōreitati
 one beniuolentie. Deiq̄ meliores aīne s̄t iopu plerūq̄
 q̄ diuitū: et frequēter diuites sine aīis s̄t quibz habū
 zant paupes. Non ē em̄ v̄ea aīna: ubi ē fallax adula
 tio diuitibz itaq̄ plēiq̄ assentatorie gr̄ificantiū: erga
 paup̄e nemo simulator est: verū est quicq̄ defertur
 paup̄i. huius aīna iūdia caret. **Q**uid aīna p̄osius:
 q̄ angelis cōis est et hoībus. Vnde dñs ih̄us dicit. Facite
 uobis am̄os de uquo māmōna: qui recipiat uos i et̄na
 tabernacula sua. Ip̄se nos deus am̄os ex seruulis facit:
 sicut ip̄e ait. Tam uos aīa mei estis: si feceritis q̄ p̄cipio
 uobis. Dedit formā aīne quā seq̄m̄: ut faciamus aīa
 uolūtatē: ut ap̄iamus secretū m̄i am̄o quicq̄ i p̄tore
 habemus: et illius archana nō ignoremus. ostendam⁹ nos
 illi p̄ctū m̄i: et ille nobis aperiat suū. Deo iquit uos
 dicit am̄os: q̄ oīa quicq̄ audiui a p̄re meo nota feci
 uobis. **N**ichil ergo occultat am̄o si uerū est: effudit
 am̄i suū sicut effundebat miseria dñs ih̄us. Ergo q̄ facit
 mātū aīus est: hoc horatū nōie. **E**ui ē vnāim̄is
 ip̄e am̄us est: qd̄ vnitas aīmoz i am̄is sit. Nec
 quisq̄ detestabiliōr: q̄ qui aīciā leserit. Vnde i p̄di
 tore dñs hoc gr̄uissimū inuenit quo euis d̄p̄nauit p̄
 fidia: qd̄ gr̄ie uir nō rep̄ntauerit: et cōiūis aīne
 ueneni malicie misauerit. Itaq̄ sic ait. Tu uero homo
 vnāim̄is dux me⁹ et not⁹ me⁹: qui semp̄ meū dulces
 cōp̄ebas ribos: hoc est nō p̄t sustineri istud. q̄ vnāim̄is

appetisti eū qui tibi donauerat grā. Et si inimicus meus
maledixit michi sustinuisse utiq; et ab eo q̄ me oderat
abscondere me. **A**minis vitari p̄t. amicus nō p̄t si in
sidiari uelit. **U**llū autem? cui nō cōmittimus cōsilia nr̄a?
hūc tūc nō possum? cui cōmisim? **U**tiq; ad acruādū
p̄m iudiā nō dicit. tu uero seruis me? aplius me? si
vnāimis meus. hoc ē nō me? si etiā tu? p̄ditor es. qui
vnāimē p̄didisti. **D**ns ip̄e nū a tribu regibus offensa
esset q̄ s̄c̄o iob nō detulissent? ignoscere hīs p̄ amia ma
luit: ut aiāne suffragiū remissio fiet p̄c̄oz. **U**tiq; iob
gnauit iob? et dñs ignouit. p̄fuit illis aiācia. q̄bus obfu
it isolēna. **H**ec apud uos deposui filij q̄ custodiatis i
anabus vris? que utz aliquid p̄fecto habeāt uos p̄babi
tis? iterum copia multa exēploz afferent. **E**t p̄ oīa
maior exēpla pluria quoz dictū hīs tribus iclusa libris
tenetur: et ut si sermo nihil defeat gr̄ie. Series tamē ve
lissatis quoda op̄edio expressa plurimū instructionis cō
ferat Amen.

Explinit liber tertius b̄i Ambrosij
ep̄i de officiis. finit et cōpletus est.